

Sedembolestná a človek

Za svoju patrónku si slovenský národ zvolil Sedembolestnú. Niet asi väčšieho symbolu bolesti, ako symbol matky, ktorá pozerá na zomierajúceho syna, a to ešte takou smrťou.... Myslím, že tento obraz si naši predkovia nezvolili bez dôvodu. Naše dejiny sú z veľkej časti dejinami bolesti. Aj ja osobne pokladám za jeden z najsilnejších obrazov v Biblii scénu pod krížom. Zomiera na ňom Ježiš, pod ním stojí jeho matka a veľmi málo jeho verných. Vedľa sa vysmieva lotor, obďaleč stojí dav, ktorý kričal ukrižuj ho, ktorý čaká na zvláštne zázraky (nech zostúpi, ak...). Až príliš ľudská scéna. Pre mňa je zaujímavé, že všetky tieto skupiny ľudí sa hlásili k viere. Ale rozdiel je veľký. Tí, ktorí sú pre nás dnes vzorom viery len stoja, nehovoria o nádeji, nehovoria o zázraku, nezdajú sa byť silní... sú odkázaní len k pozeraniu na utrpenie, ktoré jednoznačne smeruje až k smrti a sú bezmocní. Nie sú ani silnou skupinou, aby sa spoločne potešovali. Tí druhí veriaci síce čakajú na to, či sa udeje niečo zvláštne, ale nie sú dotknutí bolesťou - ani toho na kríži, ani bezmocnosťou tých dole. Je to pre nich jeden zo zážitkov, možno nová skúsenosť so životom, davom... Ja tento rozdiel pokladám za základný. Hlásiť sa k viere, pokúšať sa, aby viera bola pravá, to jednoznačne znamená učiť sa citlivosti na bolesť sveta a ľudí. Znamená to vedieť aj bezmocne stáť, ale predsa byť dotknutý utrpením. Neutiecť od neho. Nevieť ako tí pod krížom prežívali nádej, ale viem, že vedeli zostať verní trpiacemu a prehrávajúcemu človeku. Ak svet potrebuje veriacich, tak určite tých, ktorí sa vďaka viere naučili takto vnímať svet a takto stáť pri ňom v jeho utrpení. Vďaka patrónke, ktorú si naši predkovia zvolili za svoju matku by som chcel predpokladať, že k tomu máme blízko.

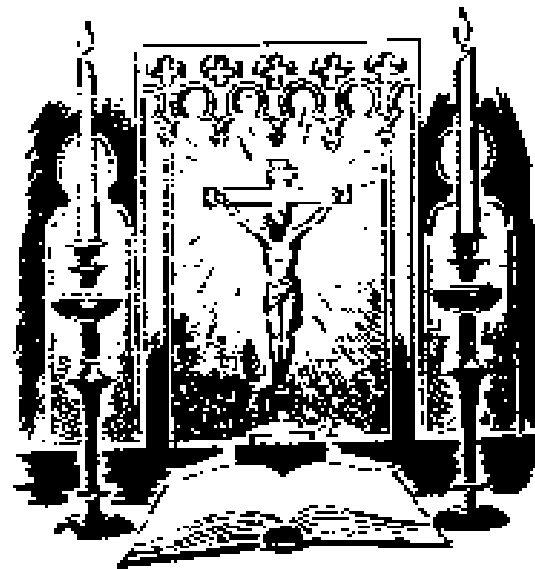
Peter Cibira
správca farnosti

Báseň o rodnej Suchej

Milada Krajáčová

Sedemstopäťdesiatročná Suchá,
máš stále mladučkého ducha,
kebys' tak mohla rozprávať,
iste bys' mala nám čo dať.
Na kraji víta ma spev vtákov,
čo chránia staré topole,
tie rastú snád' od počiatku vekov,
videli veľa, radosť, nevdle.

V Mestečku Boží chrám sa týčí,
v ňom Svätý Martin vládne,
čerpáme silu v jeho ríši,
tam zo srdca ťažký balvan padne.
Mestečko, Majer, Vinohrady,
tú krásu iné nenahradí,
Hoštáky, Stará hora tiež,
Doliny krajšie nenájdeš.
Ešte i Jamy, Lúčky, Nové,
všetko je tvoje, i to pole,
i vôňa vzduchu nad priehradou,
i vršky starých vinohradov.
Zelený háj, čo krajom leží,
v ňom slávik spieva, srnka beží,
tu toľko vône, krásy drieme,
ty si môj drahý kúsok zeme.

Apoštolát modlitby na mesiac september:

- **Všeobecný:** Aby dospievajúci a mladí ľudia tretieho tisícročia objavili vznešený ideál, ktorý dá zmysel a hodnotu ich životu.
- **Misijný:** Aby sa obyvateľstvo Indonézie, zložené z mnohých etnických skupín, jazykov, kultúr a náboženstiev, čoraz viac usilovalo budovať spravodlivú a demokratickú budúcnosť vo vzájomnej úcte a harmónii.
- **Úmysel KBS:** Aby sa rodičia postarali o náboženskú výchovu svojich detí prihlásením ich na vyučovanie náboženstva v škole.

Z dvoch strán sa potoky vinú v tebe,
si pre mňa nekom, zrnkom v chlebe.
Od teba vidím Karpát krásy,
čo na noc slnko pohladia si.
Hoc tisíckrát preletím svetom ako mucha,
voláš ma, môj domov inde niet,
vždy sa ti vrátim, rodná Suchá,
si kúsok zeme a pre mňa celý svet!

V mene lásky

Keď lady Diana 31. Augusta 1997 zomrela, matka Tereza vyhlásila: „Som príliš slabá, aby som išla do Londýna na Dianin pohreb, ale budem sa za ňu modliť počas tohto obradu.“ O niekoľko dní neskôr, 5. Septembra 1997, prestalo biť unavené srdce Matky Terezy.

Zaujímavé je aj to, že smrť rehoľníčky nevyvolal v médiách taký ohlas, ako autonehoda v Paríži, ktorej obeťou sa stala Diana. O smrti Matky Terezy sa potichu dozvedeli desiatky miliónov ľudí. Touto jej stratou tu nastala nekonečná prázdnota.

Lady Diana berie Matku Terezu za ruku. Tieto dve tak odlišné ženy sa stali priateľkami. Na prvý pohľad by sa mohlo zdať šokujúce porovnávať ich životy. A predsa nie je cesty, ktorá by nevedla k láske k blížnemu.

Čo mali spoločné stará rehoľníčka a galská princezná? Stará zvráskavená žena žila od začiatku v krajnosti chudoby. Bola úplne oddaná Bohu. Stála na čele charity misionárov od polovice 20. storočia. Pracovala v najúplnejšej anonymite až pokiaľ jej neudelili Nobelovu cenu mieru v roku 1979.

Druhá, mladá žena bola výsledkom britskej ušľachtlosti. Pohybovala sa v najvznešenejších zámkoch, pokrytá zlatom a diamantmi. Bola pod stálym dohľadom osobných strážcov a tlače.

Životy týchto dvoch žien je možné priblížiť k faktu, že obidve boli povolané k Bohu v časovom rozpätí 5 dní, ďalej že jedna aj druhá rovnako odplácali chýbajúcu lásku a takisto potrebu súdržnosti, ktoré sú nutnosťou v našom období. Každá svojou vôľou, rozličnou osobnosťou a celkom opačným spôsobom života išla k rovnakému cieľu: prejavíť trochu obety a ponúknuť dôstojnosť pokorným a zomierajúcim ľuďom.

Matka Tereza povedala pred kamerami: „Chcem pomôcť tým, ktorí doteraz nežili ako ľudia.“ Tým sa chcela odvolať na zodpovednosť bohatých krajín. Pomáhala opusteným a trpiacim. Toto jej dielo bolo jedinečné. Svojou smrťou zanecháva svetu 4500 rehoľníkov a rehoľníčok, aby mohli v jej diele pokračovať.

Lady Diana zase svojím bozkom jednému chlapcovi, ktorý bol chorý na AIDS, chcela preukázať, že táto choroba nie je nákazlivá jednoduchým dotykom pokožky. Taktiež zobrala do svojho náručia malé dievčatko trpiace leprou. Svojimi návštevami preukazovala chudobným a chorým ušľachtilú službu.

Jaques Chirac povedal: „Bude menej svetla a menej lásky.“ Matka Tereza venovala s láskou a úctou svoj život chudobným.

Milióny ľudí na svete, ktorí oplakávali smrť Matky Terezy a Lady Diany sú si podobní v tom, že túžia po spoznaní bratstva a lásky.

s použitím Pélerin magazine z 12.9.1997

Mária Hornáková

Vážení spoluobčania

Prešli dva roky príprav na významné výročie našej obce – 750. okov od dosiaľ nájdenej listiny o našej obci. Onedlho 8. a 9. septembra 2001 si túto významnú udalosť pripomenieme.

Dva roky sa schádzal organizačný výbor týchto osláv a jednotliví členovia, podľa určenia, či už z oblasti hudby, umenia, školstva, športu a pod. zháňali doklady, či už písomné, alebo vo forme fotografií, aby čo najobjektívnejšie zdokladovali históriu a život predkov v našej obci. Nebola to práca ľahká. No prešli dva roky a výsledok práce uvidíte v pamätnici, ktorú z príležitosti týchto osláv vydáme.

Samozrejme nie všetko a nie každý sa do pamätnice dostal. To, alebo tým, ktorí sa tam nedostali, ale nie zámerne sa už dopredu ospravedľujeme. Táto pamätnica má byť pomôcka pre nasledujúce generácie, ktoré z nej môžu čerpať pri ďalších vydaniach historických dokumentov o našej obci.

V rámci osláv budú ocenení najvýznamnejší rodáci našej obce. Každý občan mal právo navrhnúť (na čo som nabádal aj v minulosti v Duchovných ozvenách) občanov, alebo subjekty na tieto ocenenia. Podľa štatútu obce mohli tak urobiť aj jednotlivé spoločenské organizácie, ktoré som písomnou formou na to vyzval. Tak sa i stalo a 13.8.2001 všetky návrhy prerokovalo a schválilo obecné zastupiteľstvo.

Oslavy 750. výročia prvej písomnej zmienky o našej obci budú trvať 3 dni.

Dňa 7.9.2001 (piatok) ZŠ pripravuje pre žiakov a občanov slávnostnú akadémiu. Táto časť osláv bude prebiehať v budove základnej školy, ako i v areáli TJ a kultúrneho domu. V nej sa žiaci ZŠ predstavia svojim kultúrnym programom a v areáli TJ odohrajú futbalové zápasy.

V sobotu 8.9.2001 začneme nástupom pred kultúrnym domom a v sprievode Suchovskej dychovky sa sprievod odoberie do farského kostola, kde sa uskutoční slávnostná svätá omša so začiatkom o 11.00 hod., na ktorej budú vysvätené symboly obce.

Po slávnostnej svätej omši bude vysvätená zrekonštruovaná socha Panny Márie Immaculaty.

Slávnostný obed pre ocenených a pozvaných hostí bude po tejto udalosti.

Medzi 15. a 16. hod. bude otvorených pre širokú verejnosť päť sprievodných výstav. Štyri v areáli kultúrneho domu a jedna v reštaurácii u pána Nikodéma.

O 16.00 hod. bude slávnostné zasadnutie Obecného zastupiteľstva, na ktorom budú odovzdané pamätne listiny a medaile oceneným občanom. Po skončení bude nasledovať kultúrny program do 18.00 hod. Večer bude spoločenská zábava, na ktorú Vás srdečne pozývame.

Program plánovaný na 9.9.2001 (nedeľa) bude situovaný do areálu TJ, kde v kultúrnom programe vystúpia viaceré folklórne súbory, ľudoví rozprávači a pod. Tento slávnostný deň plánujeme ukončiť ohňostrojom.

Toto je v hrubých rysoch plán osláv. Detailne tento program dostane každá rodina v našej obci formou pozvánky.

Vážení spoluobčania! Táto udalosť je jednou z najvýznamnejších v našej histórii. Preto Vás žiadame, aby ste v rámci svojich rodín pozvali svojich príbuzných, nech sa stretnú jednotlivé ročníky, generácie, známi, kamaráti, spolužiaci a spoluhráči, lebo táto udalosť je práve nato.

My tu doma pripravme svoje rodinné domy, predzáhradky a priestranstvá a dajme ich do takého stavu, aby sme sa nemuseli za našu obec hanbiť a práve naopak, aby sme sa ňou mohli pochváliť a popýšiť. O to Vás v tomto čase prosím.

Obecný úrad pripravuje celý stánok kultúrneho domu a jeho okolia na túto udalosť. Naším pomocníkom vo financovaní je komunitné združenie SAMI-SEBE z Pezinka, ktoré významným spôsobom pomáha pri oprave a skrášení nášho stánku kultúry.

Verím, že sa nám oslavy vydaria. Za počasie neručíme, ale sme na každé pripravení. Vzhľadom k tomu, že ďalšie oslavy už bude organizovať už iná generácia, pozývam Vás na tieto oslavy a verím v plný kultúrny dom a areál TJ.

V závere by som chcel poďakovať organizačnému výboru za prácu, ktorú vykonali pre dôstojný a hladký priebeh týchto osláv.

Srdečne ďakujem všetkým sponzorom, ktorí svojimi príspevkami, či už vo forme finančnej, alebo materiálnej, zabezpečujú celý priebeh osláv, čím jasne dali najavo svoj vrelý vzťah a lásku k domovine.

Rozhovor s pani Alenkou Marhavou

Prečo si sa rozhodla založiť práve detský spevácky zbor?

Detský zbor preto, lebo deti mám veľmi rada. Či sú úplne maličké, alebo tie väčšie. Deti dokážu v piesňach oceniť radosť, smútok, vedľa ju aj vystihnúť a s radosťou spievajú i tie, ktoré majú menej hudobného sluchu. S radosťou chodia na detské stretnutia - na naše skúšky, ktoré mávame v piatok po sv. omši. Veľmi rada ich učím nové piesne, ktoré ich bavia a chcú sa modliť, lebo keď spievame, tak sa vlastne dvakrát modlíme.

Kedy Ti prišlo na um začať s deťmi?

Nebol to môj nápad. Napadlo to môjho kamaráta Rasťa Fridricha, ktorý tak isto spieval v zbere a bolo to v r.1993. Vtedy sme mali asi 60 detí, neskôr zostali len tí lepší - asi 20 a tí sa držali dosť dlho.

V čom vidíš podstatný rozdiel v práci s mládežou a s dospelými speváckami?

Medzi týmito dvoma kategóriami je veľmi veľký rozdiel. Deťom to treba trochu viac vysvetliť, tak „lopatisticky“. Treba im povedať o čo ide, treba im dať do ruky celkový scenár práce, ktorú ideme robiť: napr. ku Dňu matiek a pod. Dospelým sa človek prihovára inak, pretože vedľa, čo ideme robiť. Vedľa to pochopiť rýchlejšie. S nimi treba hovoriť na úrovni. S deťmi sa viac pojašíme, povieme také veci, ktoré tam nepatria, a predsa sú komické.

Kedy si začala verejne spievať?

Moje prvé spevy? Začala som vlastne na základnej škole, keď sme mali súťaž "Putujeme za ľudovou piesňou." Tam som zistila, že viem spievať, predtým som to až tak neregistrovala. Potom, keď som bola siedmačka, alebo ôsmačka, prišla som sem do speváckeho zboru. Boli tam mládežníci okolo 20 rokov, ja som bola najmladšia. Vtedy ma začali baviť mládežnícke - kresťanské piesne.

Ktoré piesne sa Ti viac páčia - pomalšie, alebo rytmickejšie?

Pri deťoch rytmickejšie, pretože vážna hudba k deťom moc nejde. A starším sa viac hodí vážnejšia hudba.

Ktorá pieseň Ti najviac prirástla k srdcu?

Jednoznačne "Ave Mária."

Aké máš plány so zborom do budúcnosti?

Budúcnosť, to je veľmi široký pojem. To môže trvať mesiac, ale aj 10 rokov. Ale taká najbližšia budúcnosť - naučiť sa čo najviac piesní k danému obdobiu, ktoré práve prechádza. Mať toho v sebe čo najviac, aby sme mohli ďakovať Bohu za to, čo nám poskytuje.

Prečo si si vybrala práve chrámové piesne?

Chrámové piesne práve preto, lebo k Bohu máme všetci blízko. Sme k nemu vychovaní a modlíme sa k nemu. Ja som si za svoju modlitbu vybrala pieseň.

Si dospelá žena. Máš rodinu a deti. Stíhaš rodinu, aj zbor?

Musím. (smiech). Sama by som to určite nezvládla. Veľmi mi pomáhajú svokrovci. Keď som tuná v kostole, oni varujú deti. Keby som bola na ne sama s manželom, tak by som to nestíhala.

Odkiaľ čerpáš piesne?

Hlavne z kaziet iných mládežníckych skupín a niekedy, keď príde na návštevu múza, tak niečo i vytvoríme (hlavne hudbu).

Prečo si si zvolila za hudobný nástroj práve gitaru?

Gitaru práve preto, lebo ma vábila už od mojich mladých čias. A keď som prišla do Modry do školy, tak sme ju mali ako povinný hudobný nástroj. Som rada, že som sa mohla naučiť hrať a teraz môžem učiť mladých, ktorí majú o hru na gitare záujem. Je to hudobný nástroj na vážnu hudbu, ohniskové hudby, aj na moderné piesne, proste na všetky druhy.

Máš malé deti. Majú vzťah k hudbe?

Majú, ako každé dieťa. Rady počúvajú hru na gitare, hlavne detské piesne o zvieratkách, tá o mačičke sa Frederikovi veľmi páči. Skúša už aj on hrať, hoci má ešte malé prstíky.

Čo robíš vo voľnom čase?

Toho voľného času je veľmi málo pri malých deťoch. Ale keď si ho nájdem, sadnem na bicykle a ideme sa spolu niekde vozit'.

Ďakujeme za rozhovor.

Zhovárali sa: Janka Babišová a Zuzka Žigová.

Alenke prajeme pevné nervy pri nácviku zboru a veľa nových piesní.

MINI ROZHovor so Zuzkou Žigovou

Aký máš názor na Alenku Marhavú ako učiteľku?

Je to tá najlepšia učiteľka, akú som kedy mala. Bolo nám spolu fajn, veľa sme sa nasmiali a vďaka nej viem veľa krásnych tramských piesní.

Kedy si aj Ty začala učiť deti hrať na gitare?

Alenka mala žiakov čoraz viac, jednoducho to už nestíhala, a tak odporučila deti na mňa. A tak som sa stala učiteľkou.

Na akých omšiach hráš radšej, na klasických, alebo na detských?

Rozhodne na detských. Pretože sú to naše sv. omše. Deti si tú pieseň vedľa viac oceniť a vážiť a pritom sa do nej zapájajú.

Ďakujem za rozhovor.

Zhovárala sa Janka Babišová.

Už niekoľko týždňov sa pri slávnostnej liturgii používa nový ornát. Je to dar od pani Márie Bačíkovej a jej manžela Františka Bačíka. Chceme im týmto krátko, ale o to srdečnejšie, v mene celej farnosti poďakovať. Želáme si, aby tento ich dar skrášľoval liturgiu čo najdlhšie.

Maškrtný Macko

Milada Krajáčová

Rozpoviem vám dneska deti,
veď už slnko málo svieti,
príbeh zvieratka lesného,
zvaného Macka maškrtného.

Zvieratká, čo v lese domov majú,
sa tiež spolu rady hrajú.
Ako i vy, tak i ony,
hrávajú sa v lesnej tóni.

Dnes vybrali skrývačku:
sova v listí, líška v kríčku,
myška Hryzka pod
hríbom,
oddali sa úkrytom.

Každé svoje miesto malo,
schovali sa, kde sa dalo.
Ale Macko maškrtný
našiel stromček bútl'ávý.

A v ňom toľko medu bolo,
že sa pustil rýchlo doňho.
Pomohol si starou kôrou
a medík už tiekol horou.

Macko ho chcel zastaviť,
a tak začal medík piť.

Nestačil sa Macko skryť,
chcel ten medík zachytiť.

Tečie medík dolu vrškom,
za ním Macko s plným bruškom.
Kotúľa sa dolu svahom,
po tom koberci medovom.

Lepí sa mu hlávka, labky,
lepia sa mu nôžky, chĺpky.
Ani pomoc kričať nesmie,
aj ústa má v mede celé.

Kotúľa sa lesom dlhým,
oblepený listím suchým.
Boja sa ho veвериčky,
líšky skáču tiež za kríčky.

„Strašidlo a v našom lese?
Pán vlk, chytro, no tak, kde ste?
Strašidlo tu dáke máme,
nože sa ho dáko zbavme!“

Macko ďalej kotúľa sa,
sledovaný vládcom lesa,
aj ten vlčík sa ho bál,
také čudo nevidal.

Keď už Macko končil v skoku,
ocitol sa na potoku.
Trošku šantil, trošku plával,
pri jazierku bol už nával.

Listie z neho opadalo,
medík tiež sa zmyl,
pol lesa sa na ňom smialo,
že sa dobre skryl.

Keď sa hrajú na skrývačku,
vždy si rady spomenú,
na Macíka maškrtného -
strašidelnú odmenu.

VINOBRANIE - OBERAČKY

Jesenný vietor pofukuje
Od Malých Karpát oznamuje
Chystaj hospodár /vinohradník/ kade, sudy,
Hrozno tmavne, ba až sladne.
Priprav preše - prešovňu
I tú pivnic podzemnú.
Úroda je veru sľubná
Z Božej vôle veru hojná.
Burčák - mok sa dobre pije,
Svoju silu neskôr ukazuje.
Vino pijú starší, mladší,

Pije sa na oslavách,
Svadbách, krstinách i zábavách.
Piť ho treba, vychutnávať,
A úctu mu zachovávať.
Vínko dobré šumivé
Chutí ono iskrivé.
Poďakujme Bohu Najvyššiemu
I Urbanovi svätému.
Poďakujme gazdovi i pánovi vincúrovi,
Za to vínko dobré, chutné,
Spravodlivé, veľmi čisté.

J.G.

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na september

Sv. omše v týždni

Suchá – pondelok - piatok 18.00;

Košolná - streda 17.00;

Zvončín - štvrtok 17.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

2. septembra – 22. nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30 Košolná 9.00

7. septembra – 1. piatok v mesiaci

Zvončín 7.30; Suchá 18.00

8. septembra – Narodenie Panny Márie

Suchá 11.00 slávnostná omša aj z príležitosti oslav

9. septembra – 23. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

12. septembra – Meno preblahoslavenej Panny Márie

Suchá 18.00

14. septembra – Slávnosť Povýšenia svätého Kríža

Košolná 17.00 Suchá 18.00

15. septembra – Slávnosť Sedembolestnej Panny Márie, patrónky Slovenska

Suchá 7.30, Košolná 8.30, Zvončín 18.00

16. septembra – 24. nedeľa v Cezročnom období

slávnosť titulu kostola v Košolnej, hody

Suchá 7.30 a 9.00 Košolná 10.30

23. septembra – 25. nedeľa v Cezročnom období

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

30. septembra – 26. nedeľa v Cezročnom období

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

Júl a august v našej farnosti

Pokrstení:

* 20.6. Romana Procházková, Suchá

* 20.5. Ondrej Belica, Trnava

* 12.7. Barbora Voleková, Košolná

Zosnulí:

+ 20.7. Martin Čavojský, Zvončín, 61.r.

+ 22.7. Valéria Vávrová, Suchá, 92.r.

+ 7.7. Mária Vágnerová, Suchá, 67.r.

+ 12.8. Pavol Polonec, Suchá, 86.r.

Sviatosť manželstva uzavreli:

14.7. Giovanni Traino a Silvia Vozáková

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY

Vychádza každú poslednú nedeľu predch. mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá

nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 0805/558 01 44.

Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, farár

S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa

3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok

SEPTEMBER 2001

Cezročné obdobie

So 1 Egid, opát

Ne 2 **22. nedeľa v Cezročnom období**

Po 3 Gregor Veľký, pápež, učiteľ Cirkvi

Ut 4 Rozália

St 5 Viktorín

Št 6 Zachariáš

Pi 7 Košickí mučeníci

So 8 **Narodenie Panny Márie**

Ne 9 **23. nedeľa v Cezročnom období**

Po 10 Mikuláš Tolestínsky

Ut 11 Bystrík

St 12 Meno preblahoslavenej Panny Márie

Št 13 Ján Zlatoústý, biskup, učiteľ Cirkvi

Pi 14 Povýšenie svätého kríža

So 15 **Sedembolestná Panna Mária**

Ne 16 **24. nedeľa v Cezročnom období**

Po 17 Róbert Bellarmin, biskup, učiteľ Cirkvi

Ut 18 Jozef Kupertínsky

St 19 Január, biskup, mučeník (Kántry)

Št 20 A.K.Taegon a P.Ch.Hasang a spol. muč.

Pi 21 Matúš, apoštol, evanjelista (Kántry)

So 22 Emerám, biskup, mučeník (Kántry)

Ne 23 **25. nedeľa v Cezročnom období**

Po 24 Panna Mária de Mercede

Ut 25 Kleofáš

St 26 Kozma a Damián, mučeníci

Št 27 Vincent z Pauly, kňaz

Pi 28 Václav, mučeník

So 29 Michal, Gabriel, Rafael, archanjeli

Ne 30 **26. nedeľa v Cezročnom období**

Výročia, významné cirkevné akcie

9.9.

biskupská vysviacka Mons. ThDr. František Tondra,
diecézny biskup (1989), Spiš

9.9.

biskupská vysviacka Mons. Dominik Kal'ata, pomocný
biskup vo Freiburgu (1955), Nemecko

15.9.

biskupská vysviacka kardinál Jozef Tomko, prefekt
Kongregácie pre evanjelizáciu (1979), Rím

18.9.

biskupská vysviacka Mons. ThDr. Marián Chovanec,
pomocný biskup (1999), Nitra

25.9.

biskupská vysviacka Mons. ThDr. Tomáš Galis, pomocný
biskup (1999), Banská Bystrica